

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Mansuetudo placat, & reconciliat, iratos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

clamârunt, tanquam pater; ac magister, curam gerens loquebatur; obediunt, ac seipfos condemnârunt; seneruntque, quod fecerant. Mansuetudine ad eos devinxit? Sylveira hic q. 32.

Deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. Act. 7. 57. *Iustus de angustia liberatus, & tradetur impius pro eo.* Prov. 11. 8. B. Stephanus de angustia hujus miseræ vitæ est liberatus; & Paulus, qui tunc erat impius, pro eo ad angustias tolerandas est traditus. Christus enim bonus Pastor per ovem lupum cœpit; & eum non solum ovem, sed etiam ovibus pastorem præfecit. Stephanus enim ut ovem mansuetus erat; Paulus sciebat ut lupus inquietus: sed cum ovem occubuit, Pastor pro ea lupum restituit. Paulus quippe pro grege Christi post sanguinem suum fundebat; qui prius in nece Stephani consentiebat. Act. 7. 59.

Ego sum Jesus. Act. 9. 5. Cur non ait, ego sum Deus, vel Filius Dei, sed Jesus tantum? Petrus Blef. f. de convers. S. Pauli: poterat expressisse, quis esset, majestaticis, & terribilibus, verbis; ut diceret: ego sum Deus ultionum. Pl. 9. 1. &c. his noluit uti; sed lenitate, ac mansuetudine eum suaviter allicit ad fidem, & spem; propositio nomine JESU, qui est mitis, & humilis corde. 2. Sub Salvatoris nomine vult maxime cognosci, & manifestari: nam Dei nomine significatur ejus majestas, quâ nos creavit: Salvatoris verò, ejus beneficentia, & pietas, quâ nos redemit. Sylveira hic q. 10. Adductus est ad Ananiam. Act. 9. 10. Et *Ananias* interpretatur *ovis*. Lupo scilicet interdicatur; lupus ad ovem captivus adducitur. Ab Agno pro ovibus mortuo fit ovem secunda de lupo. S. August. 3. 14. de Sanctis.

Si preoccupatus fuit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis. Galat. 6. 1. *Infruite*, non coercete. Cur? quia homo est, ratione, non titione, corrigeret. Væ Ecclesiæ Domini, si ad Joannis, & Jacobi, diras, Samaria conflagrasset; Careremus Samaritanæ hydriâ, Samaritani oleo, Samaritanorum in Christum fide. Oliva. 2. Strom. §. aperi mihi Soror.

De ore ejus gladius utraque parte acutus. Apoc. 1. 16. Cant. 5. 13. *labia ejus lilia.* Uter horum hallucinatus est? eane, quæ florem speclavit in labiis? an quiensem in ore ejus conspexit? neuter: non quod uno ore flos, & ensis, prodire possit; sed quod ipsum liliam simul sica sit: una, eademque clementia dum fragrat, ferit. Quæ scandala non tolles rugiendo, sublata gratulaberis blanditiis tuis. Oliva. 1. 3. Strom. §. Stantes ante thronum.

Aqua dulcis magis idonea est, quam salsa eluendis maculis. Macrobius. 1. 6. Saturn. c. 3.

§. IV.

Mansuetudo placat, & reconciliat, iratos.

Si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines prevalebis? Gen. 32. 28. Totum hoc factum est, ne formidinem ex anima justî eximeret, & persuaderet ei, ut citra angorem fratri occurreret. Hæc audientes, inaitemur justum illum; & si qui sunt, qui male nobis afficiuntur, non magis eorum accendat.

Polyanth. Sacr. Tom. II.

mus iram; sed magnâ mansuetudine, & humilitate tam verborum, quam operum, reprimamus eorum inimicitias, & afflictas, eorum curamus animas. Non potest igne ignis extinguî: repugnat enim hoc naturæ: sic neque furor furore aliò domatur unquam. Verum quod igni est aqua; hoc est ira mansuetudo, & mititas. S. Chrysof. hom. 58. in Gen.

Quem persequeris Rex Israel? &c. 1. Reg. 24. 15. *Levavit Saul vocem suam, & flevit.* 1. Reg. 24. 17. S. Chrysof. hom. 3. de David, & Saul: ex homicida fecit patrem; ex lupo ovem. Fornacem iracundiæ multo implevit rore; tempestatem vertit in tranquillitatem; atque tumorem omnem exaltantis animi irâ perfrinxit.

Nunquid vox hæc tua fili? &c? 1. Reg. 24. 17. Vide, quàm efficax fuerit vox Davidis, quàm potens humilitas, & incensa charitas; quæ adamantinum cor Saulis confregit, ac mite, placidum, reddidit, & in lacrymas amoris solvit. Cornelius hic.

Lingua mollis confringet duritiam. Prov. 25. 15. S. Chrysof. vertit. Sermo mollis confringit ossa. & ait S. de Davide & Saule: quid osse durius? & tamen quis aquæ durus sit, & rigidus, atque præfractus, nihilominus facile vicerit, qui illum mansuetè tractat.

Sicut liliam inter spinas. &c. Cant. 2. 2. Sed vide, quò nomine mulieres illas, spinas, & sentes, vocet. Cant. 1. 4. *nigra sum, sed formosa, filia Jerusalem.* S. Bernardus 125. in Cant. Hæc igitur ratio, cur sponsa filias Jerusalem dicat eas ipsas, quas malevolas sustinet; atque maledicas: videlicet, ut blandò sermone deliniant murmurantes, commotionem sedet, livorem: scriptum est enim, lingua pacifica compescit lites. Didacus Niss. Pol. Coel. p. 2. l. 6. c. 3.

Non potest igne ignis extinguî: repugnat enim hoc naturæ: sic neque furor furore aliò demulceri poterit unquam. Verum quod igni est aqua, hoc est ira mansuetudo & mititas. S. Chrysof. hom. 58. in Gen.

Sicut rogam, cum valde accenditur, aqua injecta restinguit; ita & animum, camino magis exardescens, verbum cum mansuetudine prolatum extinguit. S. Chrysof. hom. 58. in Gen.

Neque ferrum ignitum, & aquæ intinctum, ita statim calorem amittit; sicut si incidat in animam longanimitatem homo iracundus. Idem hom. 6. in Acta.

Nihil elephantem iratum ita evincit, quam agni conspectus: & nihil ita tormentorum bellicorum vim, & impetum, elidit, atque lana constipatos. S. Franc. Salef. de am. p. 3. c. 8.

Globus excussus in congeriem lanæ muro obtensam. Lem. *In molli frangitur.* Malenius.

§. V.
Mansuetudo attrahit animos, persuadet.

Faciamus hominem. Gen. 1. 26. Deus in creatione hominis non usus est imperandi verbò *fiat*, quò ad alia creanda usus; sed verbò suavi *faciamus*: quia in rationali proptia, & rigorosa invenitur obedientia. Ut ergo Deus ad suum obsequium hominè liberum alliceret; non imperiali verbò *fiat*, sed suavi *faciamus*, produxit; docens: cum ingentis, & ratione præditis,

B 2 non